Lietas Nr. 11130019412
Lietas arhīva Nr. K39-0059-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2014.gada 28.augustā

Valmieras rajona tiesa

tiesnese G.Krieviņa

piedaloties prokurorei B.Prīvertei,

aizstāvim zvērinātam advokātam V.Ločmelim

pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts Krimināllikuma 215.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja maksātnespējas procesa kavēšanu - kā parādnieka /juridiskās personas maksātnespējas procesa subjekta/ pārstāvis nelikumīgi atsavināja mantu, tādējādi liekot šķēršļus un kavējot maksātnespējas procesa gaitu.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts norādītos apstākļos:

/pers. A/, ar Valmieras rajona tiesas 2007.gada 23.oktobra spriedumu būdams noteikts par maksātnespējīgās zemnieku saimniecības /Nosaukums A/, ar tā brīža juridisko adresi: Valmieras rajona Bērzaines pagasta /Nosaukums A/, kā parādnieka pārstāvi, līdz ar to būdams informēts par parādnieka pārstāvja pienākumiem saistībā ar zemnieku saimniecības /Nosaukums A/ maksātnespējas pasludināšanu, kas noteikti likumā „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju", tai skaitā, ar 50.panta pirmajā daļā noteikto, ka pēc parādnieka pasludināšanas par maksātnespējīgu parādnieks zaudē tiesības rīkoties ar savu mantu un šīs tiesības iegūst administrators, 64.pantā noteikto, ka parādnieka manta šā likuma izpratnē ir maksātnespējas procesa laikā likumīgā ceļā iegūta manta un ka parādnieka manta šā likuma izpratnē ir arī zemnieka saimniecības īpašniekam piederošā manta, apzinoties savas darbības pretlikumību, atkārtoti atsavināja savā īpašumā esošo mantu: 2011.gada 5.septembrī noslēdza nekustamā īpašuma dāvinājuma līgumu ar ko uzdāvināja /pers. B/ savā īpašumā 2011.gada 2.septembrī Valmieras Zemesgrāmatu nodaļā reģistrēto zemes gabalu ar kadastra numuru /numurs A/- 20,1 ha platībā, kas atrodas Kocēnu novada Bērzaines pagasta /Nosaukums B/, ko viņš ar 1998.gada 4.septembra pirkuma līgumu bija nopircis no /pers. D/, uz ko pēc dāvinājuma saņemšanas 2011.gada 7.septembrī apdāvinātā īpašuma tiesības nostiprināja Zemesgrāmatā, un atkārtoti, 2011.gada 21.decembrī noslēdza dāvinājuma līgumu ar ko uzdāvināja /pers. B/ savā īpašumā 2011.gada 19.decembrī Valmieras Zemesgrāmatu nodaļā reģistrēto zemes gabalu ar kadastra numuru /numurs B/- 39,2 ha kopplatībā, kas atrodas Kocēnu novada Bērzaines pagasta /Nosaukums B/, sastāvošu no diviem zemes gabaliem, attiecīgi, zemes gabala ar kadastra apzīmējumu/numurs/ -24,13 ha platībā un zemes gabala ar kadastra apzīmējumu /numurs/ - 15,07 ha platībā, kas viņam ar LR Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas 2009.gada 16.decembra lēmumu bija piešķirts īpašumā par samaksu, uz ko pēc dāvinājuma saņemšanas 2011.gada 27.decembrī apdāvinātā īpašuma tiesības nostiprināja Zemesgrāmatā, tādējādi ar savu rīcību apzināti nodarot zaudējumus kreditoriem, apzināti liekot šķēršļus maksātnespējas procesa gaitai un kavējot laicīgu maksātnespējas procesa norisi.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 215.panta trešajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 215.panta trešajā daļā atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurores, apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāvja /pers. E/ viedokļus, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 215.panta trešās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas, un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 215.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 215.panta trešās daļas, jo izdarīja maksātnespējas procesa kavēšanu - kā parādnieka /juridiskās personas maksātnespējas procesa subjekta/ pārstāvis nelikumīgi atsavināja mantu, tādējādi liekot šķēršļus un kavējot maksātnespējas procesa gaitu.

Apsūdzētā/pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, konstatēts, ka /pers. A/ deklarētā un faktiskā dzīvesvieta ir/adrese/ /lietas 78.lapa/, apgādājamo nav, /pers. A/ ir vidējā izglītība, algotu darbu nestrādā, /pers. A/ agrāk nesodīts /lietas 80.-82.lapa/, administratīvi nesodīts /lietas 83.lapa/. No SIA „Vidzemes slimnīca" izziņas izriet, ka /pers. A/ psihiatra un narkologa uzskaitē nav /lietas 84.lapa/. No SIA" J.J.Medicīna" ģimenes ārstes /pers. H/ izsniegtā izraksta, redzams, ka /pers. A/ konstatētas panikas lēkmes. Depresīvs sindroms ar trauksmi /lietas 193.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus liecināja, ka nožēlo izdarīto, ka kopā ar sievu dzīvo savā deklarētajā dzīvesvietā /adrese/viņam ir vidējā izglītība, apgādājamo nav, algotu darbu nestrādā, viņu uztur sieva, kura saņem invaliditātes pensiju un pieaugušie bērni, pašam ienākumu nav, noliedz, ka viņam būtu jebkādas atkarības, fiziski ir darbspējīgs, taču ir problēmas ar psihisko veselību, apmeklē psihoterapeitu, ikdienā lieto medikamentus, agrāk nesodīts, arī administratīvi nesodīts, sola likumpārkāpumus turpmāk neizdarīt. Uzskata, ka jāsaņem sods par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 215.panta trešajā daļā /likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz /datums/**//**, ir mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un tiesas sēdē izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 215.panta trešās daļas sankcijā noteikti alternatīvi piemērojami pamatsoda veidi - brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, atņemot tiesības uz noteiktu vai visu veidu komercdarbību vai uz noteiktu nodarbošanos vai tiesības ieņemt noteiktu amatu uz laiku no diviem līdz pieciem gadiem.

Ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu un radīto kaitējumu, kā arī ņemot vērā lietā citus konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam nosakāmo soda veidu, ka izdarīts mazāk smags noziegums, radīts kaitējums tautsaimniecības interesēm, tiesa uzskata, ka naudas sods apsūdzētajam nav piemērojams, jo lietā nav pierādījumi, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis ļautu nekavējoties samaksāt naudas sodu, vai arī iespējas gūt paredzamus ienākumus, nav pierādījumi, ka viņam būtu likumīgs iztikas avots. Ņemot vērā apsūdzētā slikto veselības stāvokli, par ko tiesai nav šaubu ievērojot apsūdzētā vecumu, apsūdzētajam nav piemērojams piespiedu darbs. Tiesa uzskata par iespējamu noteikt sodu brīvības atņemšanas veidā tuvu tā zemākās robežas apmēram izvērtējot apsūdzētā personību raksturojošos datus to, ka apsūdzētais /pers. A/ ir agrāk nesodīts, nav administratīvi sodīts, pastāv apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis - viņš atzīst savu vainu un nožēlo izdarīto, nepastāv apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi un apsūdzētais apsola vairs neizdarīt likumpārkāpumus, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka /pers. A/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un ņemot vērā to, ka sods nosakāms individualizēti, ir iespējams dot apsūdzētam iespēju ar savu turpmāko uzvedību pierādīt savu apņemšanos un sodu noteikt nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta noteikumus, kas nosaka, ka tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja notiesātais pārbaudes laikā neizdara jaunus likumpārkāpumus un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus. Tiesas sēdē apsūdzētais apliecināja, ka apzinās savas rīcības kaitīgās sekas, gatavs izciest sodu.

Tiesa atzīst, ka pēc Krimināllikuma 215.panta trešās daļas apsūdzētajam ir piemērojams likumā noteiktais papildsods - atņemot tiesības uz veidu komercdarbību, kuras termiņš ir nosakāms atbilstoši izdarītā kaitīgumam un apsūdzētā personībai.

Tiesa nosakot soda apmēru ņem vērā sekas, kas ir radušās apsūdzētā noziedzīgās rīcības rezultātā, kas ir būtiskas un pietiekami problemātiskas tālākā maksātnespējas procesa virzības gaitā.

Tiesa atzīst, ka prokurores pieprasītais brīvības atņemšanas sods 4 mēneši, neatbilst apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma apjomam.

Apsūdzētajam/pers. A/ kriminālietā 2012.gada 24.aprīlī piemērots drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā /lietas 73.-74.lapa/. Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav grozāms, ņemot vērā, ka apsūdzētais nav pārkāpis drošības līdzekļa nosacījumus. Tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim ir atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 523., 531.pantu,

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 215.panta trešajā daļā sodīt **ar brīvības atņemšanu uz 8 /astoņiem/ mēnešiem, atņemot tiesības veikt visa veida komercdarbību uz 2 /diviem/ gadiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu /pers. A/, personas kods /personas kods/, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 8 /astoņiem/ mēnešiem.

Drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā, atstāt negrozītu līdz laikam, kad spriedums stāsies spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 /desmit/ dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums noteikts 2014.gada 28.augusts.

Tiesnese G.Krieviņa